

EXPUNERE DE MOTIVE

În anul 2015 a fost făcut ultimul "recensământ" al clădirilor declarate monumente istorice din România, numărul acestora fiind la acea dată de 30.154 de cladiri înscrise în Patrimoniul cultural național al României, majoritatea dintre acestea fiind într-o stare avansată de degradare.

Gradul avansat de degradare al clădirilor monumente istorice pun în pericol sănătatea, viața, integritatea fizică și siguranța populației și afectează calitatea mediului înconjurător.

Legea 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor obligă deținătorii de orice fel ai unor astfel de imobile să ia măsuri de realizare a lucrărilor de intervenție pentru reabilitarea structural-arhitecturală a anvelopei clădirilor.

De asemenea autoritățile administrației publice locale au obligația de a elabora, organiza, monitoriza și controla realizarea programelor multianuale privind creșterea calității arhitectural-ambientale a clădirilor prin reabilitarea structural-arhitecturală a anvelopei acestora.

Obligațiile impuse de Legea 153/2011 sunt însă foarte greu de respectat în practică întrucât costurile pentru reabilitarea structural-arhitecturală a clădirilor istorice sunt foarte mari, lipsa fondurilor fiind cea mai mare piedică în realizarea acestor proiecte.

Colaborarea între autoritățile publice locale și deținătorii clădirilor monumente istorice reprezintă modul prin care reabilitarea acestora ar putea fi realizată cu succes și pe teritoriul României.

În prezent autoritățile publice locale elaborează programe multianuale și regulamente aferente care cuprind organizarea, monitorizarea și controlul realizării măsurilor de reabilitare structural-arhitecturală a anvelopei clădirilor. Aceste programe însă sunt birocratizate excesiv, redactate greoi, fiind foarte dificil pentru deținătorii unor astfel de clădiri să le acceseze.

Fondurile alocate în scopul reabilitării structural-arhitecturală a clădirilor istorice din bugetele locale sunt insuficiente pentru numărul mare al clădirilor degradate.

Autoritățile administrației publice locale pot asigura prin bugetul local, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în procent de 50% cofinanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor de intervenție la clădirile monument istoric, la clădirile amplasate în ansambluri și situri clasate ca monument istoric, în zonele de protecție a monumentelor istorice, la clădiri protejate datorită valorii lor culturale prin planuri urbanistice generale, la clădirile din zonele construite protejate sau din centrele istorice ale localităților, precum și din stațiunile/localitățile/zonile turistice, balneare, climatice și/sau balneoclimatice, definite în condițiile legii.

Prin modificarea legislativă propusă procentul de cofinanțare din bugetul local poate fi de maximum 50% din valoarea reabilitării structural-arhitecturală a clădirilor istorice, în funcție de bugetul destinat acestor lucrări și de numărul clădirilor care necesită intervenții.

Procentul de 50% cofinanțare din bugetul local impus de legislația actuală reprezintă un efort bugetar foarte mare pentru autoritățile publice locale, numărul clădirilor pentru care se acordă această cofinanțare fiind foarte mic.

Pentru a crește numărul clădirilor monumente istorice reabilitate e nevoie ca autorităților publice locale să li se permită să decidă procentul de cofinanțare cu care pot participa la reabilitarea structural-arhitecturală a clădirilor istorice.

Astfel modificarea legislativă propusă permite autorităților publice locale să cofinanțeze reabilitările clădirilor istorice în funcție de bugetul avut la dispoziție și în funcție de numărul clădirilor care necesită astfel de intervenții. Implicarea acestor autorități ar putea fi mult facilitată dacă nu li s-ar impune un procent cu care să participe la cofinanțarea reabilitării clădirilor monumente istorice.

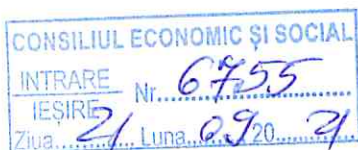
Prin această modificare a procentului maximal al cofinanțării, autoritățile locale ar putea stabili programe multianuale și regulamente aferente acestora accesibile unui număr mult mai mare de deținătorii de clădiri istorice care necesită reabilitări și astfel patrimoniul cultural național al României poate fi îmbogățit cu clădiri restaurate care să ducă la creșterea calității arhitectural-ambientale a clădirilor și să asigure cetățenilor dreptul constituțional la un mediu înconjurător sănătos.

Date fiind cele prezentate mai sus, vă înaintăm spre dezbateră și adoptare prezenta propunere legislativă.

Inițiator:

Raoul-Adrian TRIFAN

senator USR PLUS

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea art. 13 alin. (3) din Legea nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – La articolul 13 din Legea nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 493 din 11 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul alin. (1) lit. c), finanțarea executării lucrărilor de intervenție prevăzute la art. 6 se poate asigura astfel:

a) maximum 50% din fonduri aprobate anual cu această destinație în bugetele locale/centrale sub formă de grant;

b) minimum 50% din fondul de reparații al asociației de proprietari și/sau din alte surse legal constituite”.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților,

Ludovic ORBAN

Președintele Senatului,

Anca Dana DRAGU